

زیادی مرثی و مقطعات و ترجیعات و رباعیات. غزلیات یغما که به شیوه پیشینیان سروده شده، دلپذیر و شیواست و توانایی او را در هنر شاعری نشان می‌دهد. هزلیات او که از همه آثارش مشهورتر است، سراسر از دشنامهای زشت و بی‌پرده، انباشته است. در میان اشعار یغما، ابیاتی آکنده از درد و رنج و اندوه و بدبینی و ناامیدی نیز دیده می‌شود. یغما در مرثیه‌هایی که سروده از شکل نسبتاً جدید «مستزاد» استفاده کرده و نوع تازه‌ای از مرثی را به وجود آورده که به سرودهای ملی شباهت دارد و پاره‌ای از آنها برای آهنگهای ضربی ساخته شده و شاعر خود آنها را نوحه سینه‌زنی نامیده است. می‌توان گفت که اشعار انقلابی پس از سال ۱۳۲۴ هجری قمری و بسیاری شعرهای فکاهی جراید عهد مشروطیت، از شیوه یغما تأثیر پذیرفته است. در مجموع یغمای جندقی شاعری است که نسبت به زمان خویش، روشنفکر و نوآور بوده و می‌توان او را پیشاهنگ گویندگان طنزهای سیاسی دانست. یغما بسیاری از قیدوبندهای سنتی شعر را درهم شکست. او مبتکر نوحه سینه‌زنی است و بدین سبب می‌توان او را نوآورترین شاعر دوره بازگشت نامید.

بخشی از مستزاد

هفته کین، مه شر، سال دغل، قرن دغاست
 خون هدر، مال هیاست
 شب غم، روز ستم، شام الم، صبح عزاست
 خون هدر، مال هیاست
 فتنه بیدار و امان خفته و خصم از در کین
 تُرک تازان به کمین
 رسته بی‌شجنه و خوان چیده و فرمان یغماست
 خون هدر مال هیاست
 عصر عصر خطر و روز همی روز جدال
 وقت خود وقت قتال